

[Stensballe.]

mand for den Fornuft, som det ærede Medlem i Begyndelsen af sin Tale saa kraftigt hævdede at have Eneret paa.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at jeg havde ønsket, der skulde være Ro. Ja, jeg sagde: Nu maa der være Ro for Marineadministrationen og for Hæradministrationen, men Ro kan der neppe blive, saa længe der fra Regeringens Side fremkommer Forslag til Ændring af Militærordningen. Det kan ganske vist ikke forventes, at det foreliggende Forslag kommer til at betyde ret meget, det erkender jeg, men alligevel kan det give Anledning til nogen Uro. Naar denne Behandling er færdig, har Regeringen i Aar ligesom i Fjor faaet Svar paa sit Forslag; Regeringen har saaledes faaet Svar ikke een, men to Gange, og jeg haaber derfor, at Regeringen ikke vil bringe mere Uro ind i Sagen, men være med til at skabe Ro for Administrationen, saa at vi ikke i Fremtiden bliver forstyrret ved flere Forslag af denne Art, Forslag, som ingen Chance har for at blive gennemført i den danske Rigsdag.

Den højtærede Minister hævdede, at der skabtes Uro ved Officerernes Diskussioner og navnlig gennem Diskussioner i et Blad, idet den højtærede Minister nævnte et Venstreblad nede paa Lolland og spurgte, om jeg var enig i den deri rejste Kritik. Jeg har ikke læst, hvad der stod i det paa-gældende Blad, saa jeg kan ikke udtale mig derom. Den højtærede Minister spurgte, om jeg vilde benytte min Indflydelse til at faa Bladet til at lade være med at fremsætte en saadan Kritik. Den højtærede Minister ved meget godt, hvor ringe Indflydelse et menigt Medlem af et Parti har overfor de store Blade. Naar den højtærede Minister mener, at den Diskussion, der har fundet Sted mellem Officererne, og den Kritik, der er fremført i et københavnsk Blad, har skabt Uro, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde anvende sin Indflydelse paa rolig og god Maade, saa at vi blev forskaanet for den Slags.

Den højtærede Minister talte om, hvad den kommanderende General havde skrevet. Jeg maa herom henvise til, hvad den kommanderende General skrev i Fjor, en Udtalelse, der blev aftrykt i Betænkningen. Den rummer sikkert lige saa vel i Aar som i Fjor den kommanderende Generals Opfattelse; jeg har i hvert Fald aldrig forstaaet andet.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) talte om, at vi skulde være med til at gennemføre Besparelse her. Det ærede Medlem kan ikke forlange, at vi hvert Aar

skal presse Udgifterne ned. I Fjor var vi med til at nedbringe Udgifterne med 6 Mill. Kr. og fik det ærede Medlems Tilslutning dertil; det ærede Medlem bør foreløbig være tilfreds med det. Vi har vist, at vi vilde være med til at nedbringe Udgifterne, men kun gennem en samlet Omorganisation, som det fremgaar af mine Udtalelser, der ikke blev helt rigtigt refereret af det ærede 4de Medlem for 4de Kreds. Vi vil ikke være med til tilfældige Nedsættelser paa Finansloven Aar efter Aar. Saadan er det gaaet hidtil, men det gik vi imod i Fjor. Det er der heller ikke Tale om i Aar. Regeringen møder nu med et samlet Forslag, som vi imidlertid ikke vil være med til, idet vi vedstaar den Lov, som blev vedtaget i Fjor.

Hendriksen: Jeg er ganske uenig i den Betragtning, som det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) gjorde gældende, og som gik ud paa, at vi skulde militært ikke indrette os efter Udlandets Forhold, men kun efter vore egne Forhold. Jeg kan ikke acceptere en saadan Betragtning, i hvert Fald ikke gøre den til min. Jeg mener, at vi baade militært og økonomisk i allerhøjeste Grad maa indrette os efter Udlandet og dets Forhold; vi kan ikke være en lille Enklave midt i den store Verden, vi maa tage Hensyn til Forholdene udenom os.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at der ikke i Udvalget havde været ført nogen Forhandling, i hvert Fald ingen Realitetsforhandling, om Lovforslaget. Dette er ganske rigtigt. Grunden er dog ikke den, at vi ikke ønskede at føre en saadan Forhandling, men den, at den højtærede Minister ikke vilde føre nogen Forhandling paa Grundlag af Forbedringer af den nugældende Lov, og da vi ikke vilde være med til nogen Forringelse, men kun til Forbedringer, siger det sig selv, at der ikke kunde komme ret meget ud af disse Udvalgsforhandlinger.

Den højtærede Minister sagde endvidere, at han var enig med mig i, at den militære Sagkundskab ikke vilde sige god for det foreliggende Lovforslag, og den højtærede Minister tilføjede i samme Aandedrag, at det gjorde den militære Sagkundskab heller ikke for den nugældende Ordning. Heroverfor vil jeg sige til den højtærede Minister: Vi er sandelig ogsaa fra mit Partis Side i høj Grad utilfredse med den nugældende Ordning, vi ønsker en bedre Ordning, en Ordning, der bygger paa Sagkundskaben, og som Sagkundskaben kan sige god for.

Den højtærede Minister forstod ikke,